

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Circa Christum passionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

XI. Quintò ostendatur, quàm decorum DEO sit, ut nobilissimum suum opus, & Corpus, cujus caput Christus est, Ecclesia videlicet, arctissimo modo unitum conseruetur; atqui coagulum hujus corporis Caro & Sanguis Christi sunt; per hæc enim mysteria non tantùm sumus unum cum Christo, sed inter nos; ardentissimâ enim charitate congelamur arctius; nam si uniti sumus Christo, & Christus nobis, non quoque inter nos per Christum uniemur juxta notum axioma: Quæcunque sunt eadem uni tertio, sunt etiam eadem inter se.

§. III.

Tentatio III. Circa Christi passionem.

XII. **A**lipius Ethnicus priùs, sed postea ad fidem conversus, etsi fateatur, in multis fidei nostræ articulis se grandem difficultatem pati, nullam tamen gravius sibi negotium facessere, quàm quòd Christus, cùm Deus sit, & unico actu virtutis redimere totum genus humanum potuisset, tantos tamen cruciatus & mortem tam ignominiosam & acerbam sustinere voluerit. Quæritur, quomodo hæc ei difficultas mollienda, aut eripienda sit?

Responsio.

XIII. Inprimis ei ostendat, quòd juxta privilegiariam legem Platonis nihil, quantumcunque vilessimum, vile censeretur, si ex amore fiat, eo quòd charitas omnem vilitatem & humilitatem commendet, uti præclare ostendit Balduinus dicens: *Tradidit Pater Filium, tradidit & se Filius, & hoc*

ex charitate, nec traditionis rea est charitas, sed innocens est etiam in morte Christi; soli enim charitati licet, quidquid libet, & impune; sola Deum cogere potest, quasi imperiosa. Hæc de cælo Deum deposuit, hæc in cruce posuit, hæc tam innocenter, quam salubriter sanguinem Christi fudit in remissionem peccatorum. Ergo gratiarum actio tota pro salute mundi charitate debetur.

XIV. Secundò eidem ostendatur, quòd nec ipsi Ethnici divinitate indignum iudicârunt, variis laboribus & passionibus exerceri, uti patet in Hercule, quem summis laboribus exornârunt, & omni conlectârunt patientiâ. Certè de ignominia Reguli non confusi, sed gloriati sunt Romani, quia pro illis utiliter passus, & cruci iuffixus est; cur homo erubescat, & indignum arbitretur, quòd DEUS pro se nihil minùè passus sit? hinc meritò Theodotus Ancyranus Episcopus, nequaquam, inquit, hæc passiones appelles, sed passionum nostrarum potius sanitates, & soli mihi membra virginis ad opprobrium offerre Divinitatis; non enim horum indigna natura est. licet advenientes contumeliarum passiones nobilitatem corporis devastârunt; ut non immeritò Tertullianus humilitates & passiones JESU necessarium decus fidei nominârunt.

XV. Tertio illi ostendatur, quòd per suam passionem nihil de Majestate Divinitatis perdiderit; hinc S. Paulus dixit non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo, super quæ verba S. Chrysostomus, quod rapuit quis, inquit, & præter congruum accepit, istud deponere non audeat, veritus, ne pereat ne excidat. sed perpetuò ipsum detinet. Qui verò naturalem quandam

dignitatem habet, non veretur descendere etiam ab illa, sciens, quòd tale nihil passurus sit.

XVI. Quartò eidem ostendatur, quòd hoc ipso, quòd tam magnus fuerit, humilitatem passionis aspernari non debuerit, juxta illud Sapientis præceptum: *Quantò magnus es, humilia te in omnibus*, hinc rectè Balduinus ait: *Secundùm magnitudinem dignitatis aqua sit mensura humilitatis. Humilitas in honore honor est ipsius honoris, & dignitas dignitatis. Omnis dignitas ipso dignitatis nomine indigna est, si humilia dedignetur. Humilitas autem sine honore ipsa sibi sufficit ad honorem; honor verò sine humilitate sese perdat ad confusionem.*

CAPUT III.

DE TENTATIONIBUS CIRCA
ANGELOS.

I. **P**Ambo Monachus, dum illud Isaia c. 14. legeret: *Quomodo cecidisti de caelo Lucifer, qui manè oriebaris? corruisti in terram, qui convenerabas gentes. Verùm tamen ad infernum devertaris in profundum lacu: ingenti commiseratione tactus erga ruinam tot nobilissimorum spirituum, non levem exinde sentit tentationem circa bonitatem Creatoris, ut qui tantam multitudinem (nam nonaginta novem partibus Angelos malos superare multitudinem hominum aliqui existimant, inducti ex eo quòd Pastor Evangelicus dimisisse 99. oves, & centesimam, id est, humanam naturam quasi visse dicatur non perinde ac homines sanguine suo, ut facile potuisset, redemerit. Quæritur, quomodo persuaden-*